[2018] 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ

ਬਨਾਮ

ਐਨ.ਜੀ. ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4233)

ਅਪ੍ਰੈਲ 20, 2018

[ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 - s.11 - Res judicata - ਆਮ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਪਵਾਦ - ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਸਾਈਨਮੈਂਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੇ s.45(2) ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ, ਗਲਤ ਸੀ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ s.45 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ, ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਵੇ - ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ss.6(2) ਅਤੇ 8 ਦੁਆਰਾ s.46(4) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1999 - s.45(2) - ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 - ss.6(2), 8 ਅਤੇ 46(4)

ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਜੀ. ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਤ: 1.1 Res judicata ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਲਟ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਅਨੇਰੋਨਿਓ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5][894-H;895-A-B]

1.2 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਬਾਕੀ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਹਾਈ ਫਿਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ. [ਪੈਰਾ 22][906-G-H; 907- ਏ]

1.3 ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ
ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ res judicata ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰੁਕਣਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (I) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਪਰ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ;

(ii) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ), ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਨਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ;

(iii) ਇਸ ਸਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 33][917-B, C-F; 918-ਸੀ-ਈ, ਐੱਫ-ਜੀ]

1.6 ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2004 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31.7.2017 ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 45 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਓ.ਐਸ. 2008 ਦੇ ਨੰਬਰ 495 ਨੇ 1.4.2004 ਤੋਂ 30.4.2007 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 17,89,915/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 2008 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 2004 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ. ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(2) ਦੀ ਇੱਕ ਕਰਸਰੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ, ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। .

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਭਰਤਾ 8.10.2003 ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35- 39][922-ਜੀ; 923-F; 924-ਸੀ, ਜੀ; 925-BC]

1.7 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, 8 ਅਤੇ 46(4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਅਗਰਬਾਥੀਆਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ. ਨਾਲ ਹੀ, ਤੀਜੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 6(1) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6(2) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਾਂ ਉਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 46(4) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(2) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 40-42][925-D-E, G-H; 926-ਏ]

ਨਟਰਾਜ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨਵਰੰਗ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1981) 2 SCR 466 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ। ਸ਼ਿਓਪਰਸਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨੰਦਨ ਸਿੰਘ ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 78; ਦਰਿਆਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ, [1962] 1 SCR 574; ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਜੂ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਦੋਸੀਬਾਈ ਐਨ.ਬੀ. ਜੀਜੀਭੋਏ (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 613: [1970] 3 ਐਸਸੀਆਰ 830; ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਸੀ. ਸਰਵਣਬਾਵਾ (2004) 1 SCC 551 : [2003] 6 Suppl. SCR 927; ਸ਼ਿਓਡਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਰਿਆਓ ਕੁੰਵਰ (1966) 3 SCR 300; ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ (1888) ILR 11 ਸਾਰੇ 148; ਐੱਸ.ਪੀ.ਏ. ਅੰਨਾਮਾਲੇ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਏ. Thornhill AIR 1931 PC 263; ਪਰਸ਼ੋਤਮ

ਪਰਭੂਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਮੋਤੀ ਏਆਈਆਰ 1963 ਗੁਜਰਾਤ 30; ਭਵਾਨੀ ਅੰਮਾ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਆਚਾਰੀਆ ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਸੂਰ 120; ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਪਟੂ ਬਨਾਮ ਡਾਇਨਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਏਆਈਆਰ 1952 ਕਲਕੱਤਾ 124; ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟ ਨਰਸਿਮਹਮ ਏਆਈਆਰ 1957 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 557; ਚੇਂਗਲਾਵਾਲਾ ਗੁਰਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਮਦਾਪਥੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰੋ ਪੰਤੁਲੂ ਗਰੂ ਏਆਈਆਰ 1917 ਮਦਰਾਸ 597; ਬੈਜਨਾਥ ਕਰਨਾਨੀ ਬਨਾਮ ਵੱਲਭਦਾਸ ਦਾਮਨੀ ਏਆਈਆਰ 1933 ਮਦਰਾਸ 511; ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਧੋਰੀਆ ਬਨਾਮ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (1941) 69 ਆਈਏ 51 (ਪੀਸੀ); ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਵੈਕਸ। ਸੀ. ਕੈਮਬਾਟਾ ਆਈਐਲਆਰ 1948 ਬੋਮ 346; ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬੋਹਰਾ (1990) 1 SCC 193 : [1989] 2 Suppl. SCR 149; ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਜੌਹਨਸਨ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਏ. ਸੁਸਾਈ (1991) 1 SCC 494 : [1990] 2 Suppl. SCR 213; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਏਆਈਆਰ 1974 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 303; ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਇਨਕਾ ਬਨਾਮ ਬੇਨੇਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਖਰਜੀ [1953] SCR 377; ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1995) 6 SCC 614 : [1995] 4 Suppl. SCR 16; ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਡੇਕਾ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਐਨ.ਈ. ਫਰੰਟੀਅਰ ਰੇਲਵੇ [1964] 5 SCR 683; ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [1964] 7 SCR 587; ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਨਸੀਰੁਜ਼ਮਾਨ (1996) 6 SCC 424 : [1996] 5 Suppl. SCR 435; ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ (2005) 5 SCC 390; ਵੀ. ਤੁਲਸਾਮਾ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸੇਸ਼ਾ ਰੈਡੀ (1977) 3 SCC 99 : [1977] 3 SCR 261; ਤਾਰਿਣੀ ਚਰਨ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਹਲਦਾਰ ਏਆਈਆਰ 1928 ਕਲਕੱਤਾ 777 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਵਰਜਿਨ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜ਼ੈਡੀਐਕ ਸੀਟਸ ਯੂਕੇ ਲਿਮਿਟੇਡ [2013] 4 ਸਾਰੇ ER 715 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 78 ਨੇ ਪੈਰਾ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1962] 1 ਐਸਸੀਆਰ 574 ਪੈਰਾ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1970] 3 ਐਸਸੀਆਰ 830 ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2003] 6 ਸਪਲ. SCR 927 ਪੈਰਾ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1966] 3 ਐਸਸੀਆਰ 300 ਪੈਰਾ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
(1888) ILR 11 ਸਾਰੇ 148 ਨੇ ਪੈਰਾ 17 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਜੀ. ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ

ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 263 ਨੇ ਪੈਰਾ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 1963 ਗੁਜਰਾਤ 30 ਨੇ ਪੈਰਾ 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਸੂਰ 120 ਨੇ ਪੈਰਾ 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਏਆਈਆਰ 1952 ਕਲਕੱਤਾ 124 ਨੇ ਪੈਰਾ 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਏਆਈਆਰ 1957 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 557 ਨੇ ਪੈਰਾ 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਏਆਈਆਰ 1917 ਮਦਰਾਸ 597 ਨੇ ਪੈਰਾ 20 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 1933 ਮਦਰਾਸ 511 ਨੇ ਪੈਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
(1941) 69 ਆਈਏ 51 (ਪੀਸੀ) ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ILR 1948 Bom 346 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1989] 2 ਸਪਲ. SCR 149 ਪੈਰਾ 27 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1990] 2 ਸਪਲ. SCR 213 ਨੇ ਪੈਰਾ 27 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 1974 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 303 ਨੇ ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1953] ਐਸਸੀਆਰ 377 ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1995] 4 ਸਪਲ. SCR 16 ਨੇ ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1964] 5 ਐਸਸੀਆਰ 683 ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1964] 7 ਐਸਸੀਆਰ 587 ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1996] 5 ਸਪਲ. SCR 435 ਨੇ ਪੈਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
(2005) 5 SCC 390 ਨੇ ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 261 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 1928 ਕਲਕੱਤਾ 777 ਨੇ ਪੈਰਾ 32 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
[1981] 2 ਐਸਸੀਆਰ 466 ਪੈਰਾ 33 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4233।
2016 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ (RFA) ਨੰਬਰ 818 ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ (ਏ.ਸੀ.), ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸ਼੍ਰੀਗੇਸ਼ ਐਮ.ਕੇ., ਰਵੀ ਰਘੂਨਾਥ, ਧਨੰਜੇ ਬੀ. ਰੇ, ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਜ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਾ ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁਕੁੰਦਾ ਰਾਓ, ਜੈਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਆਈ. ਅਨੰਤ ਗੌਤਮ, ਆਕਾਸ਼ ਸਹਿਰਾਵਤ,

ਵੀ. ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਮਨਨ, ਸੌਮੂ ਪਾਲਿਤ, ਸ਼ਾਂਤਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਮਹਾਲੇ, ਆਰ.ਪੀ. ਕੁਲਕਰਨੀ, ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਾਲੇ, ਐਡਵ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਰੋਮਾ ਲੋਕੁਟਾ ਐਸਟ; causa finita est. ਰੋਮ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ. ਰੋਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਕਸਿਮ ਰੇਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਪ੍ਰੋ ਵੈਰੀਟੇਟ ਐਕਸੀਪਿਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)। ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੀਪਬਲਿਕੇ ਯੂਟ ਸਿਟ ਫਿਨਿਸ ਲਿਟਿਅਮ (ਇਹ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਿਮੋ ਡੀਬੇਟ ਬਿਸ ਵੇਕਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋ ਯੂਨਾ ਐਟ ਈਡੇਮ ਕਾਰਨਾ (ਨਹੀਂ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ). ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਸਰ ਲਾਰੈਂਸ ਜੇਨਕਿੰਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਓਪਰਸਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨੰਦਨ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 78 ਵਿੱਚ 80-81 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਸ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਚਰਚਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਇੱਕ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। "ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, "ਫਿਨਿਸ ਲਿਟਿਅਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੁੜ-ਪਬਲਿਕਾਈਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ": (6 ਕੋਕ, 9ਏ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਜਨੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਨੀਲਕੰਠ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਤਯਾਯਨ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 'ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਗਏ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ'। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ. " (ਵੇਖੋ "ਦਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ (ਵਿਵਹਾਰ)" ਬੀਕੇ. II, ਸੀ. ਆਈ., ਜੇ.ਆਰ. ਘੜਪੁਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਪੰਨਾ 14, ਅਤੇ "ਮਯੂਕਾ," ਸੀ. ਆਈ., ਮੰਡਲਿਕ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 1, ਪੰਨਾ 11।)

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੁਆਰਾ।"

3. ਦਰਿਆਓ ਵਿਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ, (1962) 583-584 'ਤੇ 1 SCR 574, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ: "ਰੈਜ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ ਗ੍ਰੇ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਲਸਿੰਘਮ) ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਗਸਟਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੋਹਰੀ ਡਚੇਸ [2 ਸਮਿਥ ਲੀਡ। ਕੈਸ. 13ਵੀਂ ਐਡ. pp. 644, 645]. ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ ਗ੍ਰੇ, (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਲਸਿੰਘਮ) ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੋ ਕਟੌਤੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਿੱਧਾ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਪੱਟੀ, ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ, ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਹਾਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਤੀਸਰਾ ਐਡ., ਵੋਲ. 15, ਪੈਰਾ. 357, ਪੀ. 185]"। ਹਾਲਸਬਰੀ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਨ (ਪੰਨਾ 187, ਪੈਰਾ 362)। Corpus Juris ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “Res judicata”, “ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਹਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਇੱਕ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਿੱਤ ਗਣਰਾਜ ut sit Finis litium; ਦੂਸਰਾ, ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - nemo debet bis vexari pro eadem causa" [ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ, ਵੋਲ. 34, ਪੀ. 743]। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਧਾਰ ਤਕਨੀਕੀ ਐਸਟੋਪਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। "ਐਸਟੋਪਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਧਿਕਤਾਵਾਂ' ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੈ" [Ibid p. 745]। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ res judicata ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

4. ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਵਰਜਿਨ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜ਼ੋਡੀਏਕ ਸੀਟਸ ਯੂਕੇ ਲਿਮਿਟੇਡ [2013] 4 ਸਾਰੇ ER 715 (730-731 'ਤੇ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯੈਟ ਤੁੰਗ ਕੇਸ [1975] ਏਸੀ 581 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕਿਲਬ੍ਰੈਂਡਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਜੌਨਸਨ ਬਨਾਮ ਗੋਰ-ਵੁੱਡ ਐਂਡ ਕੋ [2002] 2 ਏਸੀ 1, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੋਰਨਹਿਲ ਦੇ ਲਾਰਡ ਬਿੰਘਮ ਨੇ ਵਰਵੇਕੇ (ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਸੀਨਾ) ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ [1983] 1 ਏਸੀ 145, 157 ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਮੈਰੀਲੇਬੋਨ ਐਲਸੀ ਦੇ ਲਾਰਡ ਹੈਲਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕਿ ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ "ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ". ਉਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। 31 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: “ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਅੰਤਰੀਵ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਇੱਕੋ ਹੈ: ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ੋਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

5. Res judicata, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਲਟ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨਿਰਣਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਉਕਤ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਉਕਤ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 53,49,970.22 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਨੇ O.A. ਡੀਆਰਟੀ ਬੰਗਲੌਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2002 ਦਾ ਨੰਬਰ 440, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਬਸਵਾਨਗੁੜੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਬੰਗਲੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਗਰਬਾਥੀਆਂ (ਧੂਪ ਸਟਿਕਸ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 7 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: "ਹੁਣ ਇਹ ਡੀਡ ਆਫ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਆਫ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਦੂ" ਗਵਾਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

1. ਅਗਰਬਾਥੀਆਂ (ਧੂਪ ਸਟਿਕਸ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਉਪਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ, ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.13 ਤੱਕ।
2. ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 76,000.00 (ਸਿਰਫ ਸੱਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ: ਅਰਥਾਤ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.09 ਤੱਕ:
(i) ਰੁਪਏ 40,000.00 ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਅਸਾਈਨਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ (ii) 36,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ (ਸਿਰਫ 36 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਅਸਾਈਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ/ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਰਥਾਤ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.09; ਅਤੇ

3. ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਾਵ 1.10.09 ਤੋਂ 30.9.13 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 83,600.00 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 83 ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿੰਗਸਟਨ ਦੇ ਕੇਸ [2 ਸਮਿਥ ਲੀਡ] ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਡਚੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ ਗ੍ਰੇ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਲਸਿੰਘਮ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ। ਕੈਸ. 13ਵੀਂ ਐਡ. ਪੰਨਾ 644, 645]. ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ ਗ੍ਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਲਸਿੰਘਮ) “ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੋ ਕਟੌਤੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਿੱਧਾ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਪੱਟੀ, ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ, ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਓਕਟ੍ਰੀਨ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਹਾਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਤੀਸਰਾ ਐਡ., ਵੋਲ. 15, ਪੈਰਾ. 357, ਪੀ. 185]”। ਹਾਲਸਬਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਨ (ਪੰਨਾ 187, ਪੈਰਾ 362)। "ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ", ਇਹ ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਹਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਤਮ ਵਿੱਚ ਸਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ; ਇੱਕ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰਿਪਬਲਿਕ ut sit Finis litium; ਦੂਸਰਾ, ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - nemo debet bis vexari pro eadem causa" [ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ, ਵੋਲ. 34, ਪੀ. 743]। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਧਾਰ ਤਕਨੀਕੀ ਐਸਟੋਪਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। "ਐਸਟੋਪਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਧਿਕਤਾਵਾਂ' ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੈ" [Ibid p. 745]। ਇਸ ਲਈ, ਡਿਕਟਾ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4. ਵਰਜਿਨ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜ਼ੈਂਡੀਏਕ ਸੀਟਸ ਯੂਕੇ ਲਿਮਿਟੇਡ [2013] 4 ਸਾਰੇ ER 715 (730-731 'ਤੇ) ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯਟ ਤੁੰਗ ਕੇਸ [1975] ਏਸੀ 581 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕਿਲਬ੍ਰੈਂਡਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਜੌਨਸਨ ਬਨਾਮ ਗੋਰ-ਵੁੱਡ ਐਂਡ ਕੋ [2002] 2 ਏਸੀ 1, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਨਹਿਲ ਦੇ ਲਾਰਡ ਬਿੰਘਮ ਨੇ ਸੇਂਟ ਮੈਰੀਲੇਬੋਨ ਐਲਸੀ ਦੇ ਲਾਰਡ ਹੈਲਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਲਿਆ। ਵੇਰਵੇਕੇ (ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਸੀਨਾ) ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ [1983] 1 AC 145, 157 ਵਿੱਚ ਕਿ ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ "ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ" ਦੋਵੇਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। 31 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: “ਹੈਂਡਰਸਨ ਬਨਾਮ ਹੈਂਡਰਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਅੰਤਰੀਵ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਇੱਕੋ ਹੈ: ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ੋਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

5. Res judicata, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧੀਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਲਟ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਿਰਣਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। res judicata ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਉਕਤ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਉਕਤ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 53,49,970.22 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਨੇ O.A. ਡੀਆਰਟੀ ਬੰਗਲੌਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2002 ਦਾ ਨੰਬਰ 440, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਬਸਵਾਨਗੁੜੀ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਬੰਗਲੌਰ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਗਰਬਾਥੀਆਂ (ਧੂਪ ਸਟਿਕਸ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 7 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"ਹੁਣ ਇਹ ਡੀਡ ਆਫ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਆਫ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਦੂ" ਗਵਾਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

1. ਅਗਰਬਾਥੀਆਂ (ਧੂਪ ਸਟਿਕਸ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਈਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.13 ਤੱਕ।
2. ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 76,000.00 (ਸਿਰਫ ਸੱਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ: ਅਰਥਾਤ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.09 ਤੱਕ:
(i) ਰੁਪਏ 40,000.00 ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਅਸਾਈਨਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ (ii) 36,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ (ਸਿਰਫ 36 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਅਸਾਈਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ/ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਰਥਾਤ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.09; ਅਤੇ

3. ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਾਵ 1.10.09 ਤੋਂ 30.9.13 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 83,600.00 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 83 ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।
(i) ਰੁਪਏ 40,000 ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਅਸਾਈਨਰ ਦੇ ਲੋਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ (ii) 43,600.00 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 43,600 ਰੁਪਏ) ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਸਾਈਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ/ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਯਾਨੀ 1.10.09 ਤੋਂ 30.9.13 ਤੱਕ।
4. ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
5. ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਜੀ ਧਿਰ/ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਖ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦਾ (ਉਪਰੋਕਤ ਦਸ ਸਾਲ ਅਰਥਾਤ 1.10.03 ਤੋਂ 30.9.13)।
6. ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਉਪਰੋਕਤ ਦਸ ਸਾਲ) ਦੌਰਾਨ ਅਨੁਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ "ਰਾਇਲਟੀ" ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
7. ਇਸ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰਥਾਤ 30.9.13 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। , ਸਪੁਰਦਗੀਕਰਤਾ "ਈਨਾਡੂ" ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
6. 27.1.2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ:

"ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਂਕ "ਪੇਟੈਂਟ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਨਾਡੂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ 8-10-2003 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

7. 15.4.2004 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾਇਰ ਓ.ਐਸ. 1.10.2003 ਤੋਂ 31.3.2004 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 2,16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2004 ਦਾ ਨੰਬਰ 2832। 17.9.2004 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ 2004 ਦਾ O.S.No 7018 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਜ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਕਤ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਐਨ.ਵੀ. ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ, ਨੂੰ 26.5.2005 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ
2,16,000/- ਲਈ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਓ.ਐਸ. 2832/2004 ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1st ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ LPD/SSI ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। /1034/2004 ਮਿਤੀ 27.1.2004, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ 18% ਪੀਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 2,16,000.00 ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓ.ਐਸ. 7018/2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ/ਬੈਂਕ ਦੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ 8.10.2003 ਦਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ 1ਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2013 ਦੀ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 324 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ 2,16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16.3.2015 ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2004 ਦਾ ਨੰਬਰ 2832, ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮੇਤ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16.3.2015 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ 4.1.2016 ਨੂੰ 175 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਓ.ਐਸ. 2008 ਦਾ ਨੰਬਰ 495, 1.4.2004 ਤੋਂ 30.4.2007 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 17,89,915/- ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮਿਤੀ 30.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 27.4.2013 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31.7.2017 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੈਸ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਵੈ-ਸਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 14.7.2017 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 26.7.2017 ਨੂੰ 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1548 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 2008 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦੱਈਏ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 27.4.2013 ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰਾਹਤ ਲਈ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 46 (4) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 6 ਅਤੇ 8। ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949. ਪਹਿਲੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪੱਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ 8 ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਰਾਇਲਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੰਗਲਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਜੂ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਦੋਸੀਬਾਈ ਐਨ.ਬੀ. ਜੀਜੀਭੋਏ, (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 613, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ 27.1.2004 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਹੀ ਇਹ ਦਰਸਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਡੀਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ 26.5.2005 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਬੰਗਲੌਰ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 29.1.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਏ. ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਰਾਓ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ. ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ ਅਤੇ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 6 ਮਹੀਨੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਲਈ, ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

12. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤਾਕੁਮਾਰ ਮਹਾਲੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ। 1 ਅਤੇ 2, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 27.4.2013 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ 29.1.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਸੀ, ਉਕਤ ਡੀਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਉਕਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਰੈਂਡਰ ਕਰੋ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ। ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀਏ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਤੀ 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਆਂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਬਾਕੀ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੇਸ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂ.ਕੇ. ਅਤੇ ਯੂ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪਲ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਸੀ. ਸਰਵਨਾਬਾਵਾ, (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 551 ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 2004 ਦੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ।

ਦੋਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਿਆਂਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਆਧਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

15. ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"11. Res judicata - ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਸਿਰਲੇਖ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ I.—"ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II.—ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ III।-ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV।-ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ V.—ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ VI.-ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ VII।—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ VIII।-ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਓਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਰਿਆਓ ਕੁੰਵਰ, (1966) 3 ਐਸਸੀਆਰ 300 (304-305 'ਤੇ) ਵਿਚ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਹਾਲਤਾ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ- (i) ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ;
(ii) ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;
(iii) ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
(iv) ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
(v) ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੈਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ . ਇਸ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

17. ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ, (1888) ILR 11 ਸਾਰੇ 148 (159-161 'ਤੇ) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ., ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਸ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:
"ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਾਕ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਕਾਕਰਲਾਪੁੜੀ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਨਾਰਾਜ਼ੂ ਗਰੂ ਬਨਾਮ ਚੇਲਮਕੁਰੀ ਚੇਲੰਮਾ [5 M.H.C.R. 176] ਜਦੋਂ ਉਸ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੋ ਬਨਾਮ ਰਾਈਟ [10 ਏ. ਅਤੇ ਈ. 763] ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੂਜੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ (ਅੰਗਰ ਅਕਤੂਬਰ ਪ੍ਰਾਇਵ. ਰੀਚਟ, II, 603, ਸੇਵ. ਸਿਸਟ., 297, ਸੇਕ. ਵਾਈਹੀਅਰ, II, 549) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਨਿਆਂਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੋਥੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹੋਲੋਵੇ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਨਿਆਂਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ s ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ 13 ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਰਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਥਾਈ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨੀਲਵਾਰੂ ਬਨਾਮ ਨੀਲਵਾਰੂ [ਆਈਐਲਆਰ 6 ਬੋਮ। 110.], "ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਮੁੜ ਨਿਆਂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਨ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ, 1886 ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੀ ਅੈਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ (1886 ਦਾ S.A. ਨੰ. 973) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਮਲਿਕਾਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।"

18. ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ, S.P.A. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਨਾਮਾਲੇ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਏ. ਥੌਰਨਹਿਲ ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 263 (264 'ਤੇ), ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੈਜ਼ਲ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ: “ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1889 ਦੀ ਧਾਰਾ 207, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਦਈ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਜ਼ ਨਿਆਂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅੰਤਮਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੱਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਕਿਉਂ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਰਕਮ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਡਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਐਕਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4122 ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

19. ਸਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਪਰਭੂਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਮੋਤੀ ਏਆਈਆਰ 1963 ਗੁਜਰਾਤ 30 ਪੈਰਾ 8 ਵਿਖੇ, ਭਵਾਨੀ ਅੰਮਾ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਆਚਾਰੀਆ ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਸੂਰ 120 ਪੈਰਾ 2 ਵਿਖੇ, ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਪਟੂ ਬਨਾਮ ਡਾਇਨਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਏਆਈਆਰ 1952 ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਵੇਂਕਟਾਹਮ 124 ਵੈਂਕਰਾਤੇਸ 124 ਵੈਂਕਟਰਸ ਏਆਈਆਰ 1957 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 557 ਪੈਰਾ 3 'ਤੇ।

20. ਚੇਂਗਲਾਵਾਲਾ ਗੁਰਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਮਦਾਪਥੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰੋਅ ਪੰਤੁਲੂ ਗਰੂ ਏਆਈਆਰ 1917 ਮਦਰਾਸ 597 599-600 ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ: “ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 4 1882 ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ (1908) ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ (1889) 11 ਸਾਰੇ 148) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਰਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ: ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦਰ ਰਾਏ v ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਕੁਰਮੋਕਰ (1888) 15 ਕੈਲ. 94, ਦੀਨੇਨਾਥ ਘੋਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਾ ਬੀਬੀ (1901) 28 ਕੈਲ. 23, ਸੁਖਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਜਮਨਾ (1901) 23 ਸਾਰੇ 60, ਸੇਤੱਪਾ ਗੌਂਡੇਨ ਬਨਾਮ ਮੁਥੀਆ ਗੌਂਡੇਨ (1908) 31 ਮੈਡ. 268. ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕੇਵਲ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰੋ ਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਕਿਉਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਭੋਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ: ਐਸਡੇਲ ਬਨਾਮ ਪੇਨੇ (1889) 40 ਸੀ. ਡੀ. 520. ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਕਲੈਕਟਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 1909 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 466 ਅਤੇ 1910 ਦੇ 276 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 1910 ਦੇ ਦਫ਼ਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਆਂਇਕਤਾ।

21. ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬੈਜਨਾਥ ਕਰਨਾਨੀ ਬਨਾਮ ਵੱਲਭਦਾਸ ਦਾਮਨੀ, ਏਆਈਆਰ 1933 ਮਦਰਾਸ 511 ਵਿੱਚ 514 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਬਾਕੀ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਹਾਈ ਫਿਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ. ਦੇਖੋ, ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਧੋਰੀਆ ਬਨਾਮ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1941) 69 ਆਈਏ 51 (ਪੀਸੀ) 58-59 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਵੈਕਸ। ਸੀ. ਕੰਬਾਟਾ, ILR 1948 ਬੋਮ 346 ਤੇ 352.

23. ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰੁਕਣਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸੈਡਪ ਪੀਲ, ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਜਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਟੇਅ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਰਤੋਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀ ਨੋਵੋ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ.

24. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ 27.4.2013 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀਸ ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2008 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।

25. ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬੰਬੇ ਰੈਂਟਸ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਲਾਜਿੰਗ ਹਾਊਸ ਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਨਿਆਂ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1962 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:

"5. ਪਰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ: ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਮਸਲਾ ਮਾਮਲਾ" ਤੱਥ ਦਾ ਮੁੱਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ, ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੱਥ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਹੈ: ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ, ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ res judicata ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੱਕ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਜੀ. ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ [ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.]

ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

7. ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ: ਤਾਰਿਣੀ ਚਰਨ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਦਾ ਕੇਸ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

8. ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦਾ ਨਿਯਮ judicata ਕੋਲ ਕੋਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਬ੍ਰੋਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਬ੍ਰੋਕਨ ਹਿੱਲ [(1926) AC 94] ਦੇਖੋ।
9. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਤਾਰਿਣੀ ਚਰਨ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

10. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕੀ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ।

11. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਮਸਲਾ ਮਾਮਲਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵ ਉਹ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਰੈਜ਼ ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।" [ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ] (ਸਫ਼ੇ 617-619 'ਤੇ)

26. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

27. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬੋਹਰਾ (1990) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 193 ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੈਰੇ 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਾਬੇਲਾ ਜੋਹਨਸਨ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਏ. ਸੁਸਾਈ (1991) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 494 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। res judicata ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

28. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1974 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 303 ਦੁਆਰਾ 308-309 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। supra). ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਇਨਕਾ ਬਨਾਮ ਬੇਨੋਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਖਰਜੀ, (1953) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 377 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"17. ਫਿਰ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਥਾਰਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੀਮਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ (ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ) ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। .

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਪਵਾਦ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਇਨ ਬਨਾਮ ਲੈਥਮ 1901 ਏਸੀ 405 ਵਿੱਚ ਅਰਲ ਆਫ਼ ਹਾਲਸਬਰੀ ਐਲ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਸੇਖਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 196478 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

18. ਇਸ ਲਈ, ਸਖ਼ਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜਿਓਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਤੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) "ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਸਟੀਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, "ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਸਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਆਂ. ਚੌਥਾ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਰੈਜ਼ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

29. ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 614 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਹਾਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32(b) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 2.2.1962 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5.32 (ਬੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਡੇਕਾ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਐਨ.ਈ. ਫਰੰਟੀਅਰ ਰੇਲਵੇ, (1964) 5 SCR 683, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਤੀਰਾਮ ਡੀ ਏਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1964 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5.32 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1964) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਾਰੂ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ। . ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 8.5.1974 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 13.8.1974 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 6.12.1990 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5.2.1962 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ "ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ" ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੈਜ਼ ਨਿਆਇਕਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

30. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਨਸੀਰੁਜ਼ਮਾਨ (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 424 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ.

31. ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ (2005) 5 SCC 390 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੀ. ਤੁਲਸਮਾ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ .ਸੇਸ਼ਾ ਰੈਡੀ (1977) 3 SCC 99, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ
ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

32. ਕਿਉਂਕਿ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਤਾਰਿਣੀ ਚਰਨ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਹਲਦਾਰ, ਏਆਈਆਰ 1928 ਕਲਕੱਤਾ 777 (781-782 'ਤੇ) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ - ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

“(1) ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੜਨ ਲਈ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਗਾੜਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਿੰਦੂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਰਕ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਹੈ। . ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

(2) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ "ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ. 4, ਸੈਕਸ਼ਨ 11, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ., ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਇੱਕ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਬਿੰਦੂਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨੁਕਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮੂਲ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀਆਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(3) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(4) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਰਕ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

33. ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਉਸੇ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ, ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਹਨ:

ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਉਸੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (I) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਪਰ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੰਬੇ ਰੈਂਟ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਬਾਂਬੇ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧਾਨਕ ਪੱਟੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ. (ਵੇਖੋ, ਨਟਰਾਜ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਵਰੰਗ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਐਂਡ ਐਨਆਰ., (1981) 2 ਐਸਸੀਆਰ 466 ਤੇ 482)। ਬੰਬਈ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(ii) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ), ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਨਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਨਟਰਾਜ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੰਬੇ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(iii) ਇਸ ਸਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

34. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8 ਹਨ। ਧਾਰਾ 46(4) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ, 1999

45. ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ

(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949

6. ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

(1) ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:

(a) ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਲੈਣਾ; ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ; ਡਰਾਇੰਗ,

ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ, ਹੰਡੀਜ਼, ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ, ਕੂਪਨ, ਡਰਾਫਟ, ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦਾਂ, ਵਾਰੰਟ, ਡਿਬੈਂਚਰ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਸਕ੍ਰਿਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਛੋਟ ਦੇਣਾ, ਖਰੀਦਣਾ, ਵੇਚਣਾ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੋਟਸ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਸਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣਾ, ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ; ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੈਂਕ ਨੋਟਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ; ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਹੋਲਡ ਕਰਨਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਸਟਾਕ, ਫੰਡ, ਸ਼ੇਅਰ, ਡਿਬੈਂਚਰ, ਡਿਬੈਂਚਰ ਸਟਾਕ, ਬਾਂਡ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਰਾਈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਡੀਲ ਕਰਨਾ; ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਾਂਡ, ਸਕ੍ਰਿਪ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ; ਜਮ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਂਡ, ਸਕ੍ਰਿਪ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ; ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਾਲਟਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ;

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ, ਰਸੀਦਾਂ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੇ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ;
(c) ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;
(d) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ, ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਰਾਜ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ, ਸਟਾਕ, ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ, ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ, ਬੀਮਾ ਕਰਨਾ, ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣਾ, ਅੰਡਰਰਾਈਟਿੰਗ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਉਧਾਰ;
(e) ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨਾ;
(f) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ;
(g) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;

(h) ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣਾ;
(i) ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣਾ;
(j) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਜਾਂ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਫੰਡਾਂ, ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ; ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਬੀਮੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ; ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਜਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ, ਆਮ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣਾ;

(k) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਉਸਾਰੀ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ;
(l) ਵੇਚਣਾ, ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ, ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ, ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ;
(m) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
(n) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ;
(o) ਵਪਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

8. ਵਪਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ
ਧਾਰਾ 6 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਬਾਰਟਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦੋ, ਵੇਚੋ ਜਾਂ ਬਦਲੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (o) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਮਾਲ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਸਟਾਕ, ਸ਼ੇਅਰ, ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਸਪੀਸੀਜ਼, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦਾ)।

46. ਜੁਰਮਾਨੇ
(1) - (3) xxx xxx xxx
(4) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
(i) ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਤ, ਜਾਂ
(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਲੰਘਣ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਮਾਪਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। "

35. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2004 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪੈਰਾ 44 ਅਤੇ 56 ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"44. ਬੈਂਕ ਨੇ N.G ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ ਨੇ ਅਤੇ Ex.D2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ, N. Subbaraya Setty ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਵੀ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। -00 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵੱਲ। ਪਰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਘਾਟਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫ਼ੀਸ ਅਸਾਈਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਅਸਾਈਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ/ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਉਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

56. ਹੁਣ ਤੱਕ ਓ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰ.7018/2004 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ, ਐਨ.ਜੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ, ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਐਨ.ਜੀ. ਸੁਬਾਰਾਯਾ ਸੇਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ O.S. ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ. 7018/2004 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ।"

(2004 ਦੇ O.S. No.7018 ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰ. 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ?)

36. ਬਰਾਬਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"...ਮੁਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਅਸਲ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹਨ ਕਿ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤਕਰਤਾ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ.

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਰੱਖੋ. ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਹੈ। "

37. 31.7.2017 ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"...ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਟੈਂਪਡ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੰ.2832/2004 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ.7018/2004. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਾਰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਰੈਜ਼ ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਬੈਂਕ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ..."

38. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 45 ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਓ.ਐਸ. 2008 ਦੇ ਨੰਬਰ 495 ਨੇ 1.4.2004 ਤੋਂ 30.4.2007 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 17,89,915/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"8. ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 2832/2004 31.3.2004 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 1.4.2004 ਤੋਂ 30.4.2007 ਤੱਕ।"

39. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 2008 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 2004 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 27.4.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(2) ਦੀ ਇੱਕ ਕਰਸਰੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ, ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

40. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, 8 ਅਤੇ 46(4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਅਗਰਬੱਤੀਆਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ. ਨਾਲ ਹੀ, ਤੀਜੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ "ਈਨਾਡੂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 6(1) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6(2) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

41. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤਾਕੁਮਾਰ ਮਹਾਲੇ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਪ-ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਰਾਇਲਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 6(1)(f) ਅਤੇ (g) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 8.10.2003 ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(4) ਵਿੱਚ ਮੰਜ਼ੂਦ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(2) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

42. ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਓ.ਐਸ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2008 ਦਾ ਨੰਬਰ 495 ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

PALLAV THAKUR ADVOCATE